

PERGALĖ

1. Pavasario darbų pabaigtuvės Šniukštuose — 2 psl.
2. S. LAURINAVICIUS. „Iš jūsų yra ko pasi- mokyti“ — 2 psl.
3. V. DAUKSA, J. UOGINTAS. Tarprajoninis mokyfojų festivalis — 3 psl.
4. V. CHARKOVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.

Nr. 67 (1797).

Zarasai, šeštadienis, 1959 m. birželio mėn. 6 d.

kaina 15 kap.

MELŽĖJOS! Kovokite už savo įsipareigojimų įvykdymą ir viršijimą!

TEGUL TAI BUS MANO INDĖLIS Į SEPTYNMETĮ

„Gegužės mėnesio pabaigoje mūsų rajono „Pergalės“ laikraštyje aš perskaičiau Petro Cvirkos vardo kolūkio melžėjos Janinos Ramanauskaitės laišką. Jis mane labai sudomino ir privertė giliai susimąstyti. Petro Cvirkos v. kolūkis kaiminystėje su mūsų kolūkiu. Jų karvės, kiek žinau, taip pat ne geresnės veislės, kaip ir mūsų kolūkio. Tačiau, štai, Janina Ramanauskaitė, metų pradžioje įsipareigojusi primelžti iš kiekvienos prižiūrimos karvės po 2300 litrų pieno, dabar savo įsipareigojimus dar kartą apsvaistė ir nutarė juos padidinti 200 litrų. Palyginus su mano socialistiniais įsipareigojimais, 2500 litrų pieno iš karvės tai gana didelis skaičius.

J. Ramanauskaitės laiškas, kuriame ji kviečia ir kitas rajono kolūkių melžėjas peržiūrėti savo įsipareigojimus ir kovoti už jų viršijimą, tiesą sakant, atėmė man ramybę. Aš pradėjau svarstyti, kaip gi aš dirbu: gerai ar blogai? Kodėl, pavyzdžiui, kaimynė melžėja tvirtai pasiryžusi primelžti 2300 litrų iš karvės, o aš tik 2200 litrų? Ganyklos pas mus neblogesnės kaip pas juos. Viena išvada pir-

šosi: melžėjų rankos tenai darbsčios. O kuo blogesnės mano? Tiesa, su Janina Ramanauskaitė aš lenktyniauti negaliu. Ji jau daugelį metų dirba karvių fermoje, prityrusi melžėja, o aš karves melžiu tik antri metai. Šių metų pradžioje, kada buvo priimami socialistiniai įsipareigojimai, aš įsipareigojau iš kiekvienos mano prižiūrimos karvės primelžti po 2200 litrų pieno. Pradžioje, tiesa, aš gana jaudinausi, ar sugebėsiu tai įvykdyti. Pasakytą, turi būti ir padaryta. Kitaip — apsijuoksi. Be to, juk ir kolūkio vadovai, kolūkiečiai tiki ir laukia, kad tiek pieno aš primelšiu. O apvilti žmones, pasirodyti neverta pasitikėjimo, nėra blogiau. Stengiausi.

Dar pernai įsitikinau, jog stropiai dirbant tokį skaičių galima pasiekti ir net jį viršyti. Iš savo karvių aš primelžiau pieno net daugiau, negu anksčiau buvusios geresnės už mane kolūkyje melžėjos. Kolūkio valdyba premijavo mane. Tai paskatino dirbti dar geriau.

Kada perskaičiau laikraštyje Zdanovo vardo kolūkio melžėjos M. Michailo-

vos atsiliepimą į J. Ramanauskaitės laišką, aš taip pat nutariau padidinti savo įsipareigojimus 100 litrų iš kiekvienos karvės, stengtis juos įvykdyti. Tai, žinoma, bus gana sunku, bet 2300 litrų iš karvės aš primelšiu. Mano siekimai realūs. Nuo metų pradžios vidutiniškai iš kiekvienos karvės aš jau primelžiau po 900 litrų pieno. Pieno kiekis iš karvės dabar diena po dienos auga. Į dieną vidutiniškai primelžiu daugiau kaip po 10 litrų pieno. Tikiuosi pasiekti net iki 12—13 litrų iš karvės.

Žinoma, 100 litrų iš karvės daugiau, kaip buvau įsipareigojusi anksčiau, tai nedidelis skaičius. Tačiau aš melžiu 10 karvių ir viso susidarys 10 cent pieno daugiau. Jeigu ir kitos kolūkio melžėjos taip paskaičiuotų, kolūkio kasa žymiai papildytų. Daugiau uždirbtume ir mes pačios.

Užbaigdama savo laišką noriu pridurti: gerą iniciatyvą parodė Petro Cvirkos vardo kolūkio melžėja J. Ramanauskaitė. Kai daugiau galvoji, daugiau ir padarai.

Z. Juškėnaitė
„Tarybinio artojo“ kolūkio melžėja

Kovoje už komunistinio darbo fermos vardą

Pasakoja P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas drg. BINKIS

Siomis dienomis mūsų žemės ūkio artelės valdyba pirko iš kolūkiečių visuomeninei bandai dar 7 karves. Dabar mūsų kolūkyje yra virš 100 karvių. Visos karvės paskirstytos brigadoms ir rišamos daugiametėse žolėse. Taip I ir II brigadose jos rišamos dobiluose, o III brigadoje — liucernoje. Be minėtų gerų ganyklų, gyvuliams kasdien išskiriama po 2 kg koncentruotų pašarų.

Kolūkio valdyba imasi visų priemonių, kad melžėjos dirbtų našiai, būtų viskuo aprūpintos, kad gyvuliai būtų gerai prižiūrimi. Brigadose prie kiekvienos 30—40 karvių grupės priskirta po 2 kolūkiečius, kurie riša galvijus ganyklose, atveža jiems vandens, vežioja primelžtą pieną. Kiekvienai grupei duota pakankamas kiekis bidonų, lovių, gran-

dinių. Daugiametėse žolėse karvės bus rišamos ištisą vasarą. Viso ganyklos šiemet išskirta 110 hektarų dobilų bei liucernos, kas reiškia, kad kiekvienai melžiamai karvei tenka daugiau kaip po hektarą daugiametėjų žolių. Maža to, šiemet mes 70 hektarų pūdydymų užėmėme vienametėmis žolėmis, skirtomis papildomam karvių šėrimui.

Rišamos geros ganyklose, karvės tapo žymiai produktyvesnės. Tiesa, yra karvių ir bergždžių, kurios tempia primilžius žemyn. Bet šiomis dienomis vidutiniškai iš kiekvienos 102 karvių primelžiame po 10 ir daugiau litrų pieno. Melžėjų, kovojančių už komunistinio darbo fermos vardą drg. drg. Skvarčinskaitės, Petkevičiūtės, Janės Ramanauskaitės ir Šaltie-

nės grupių karvės jau duoda per dieną po 15 litrų pieno arba baigia priartėti prie šio skaičiaus. Melžėjos stengiasi, kad artimiausiomis dienomis vidutiniškai visos fermos pieno išmilžis pasiektų 12—13 litrų per dieną.

Aišku, kad pieno primelžimo kilimas priklauso ne vien nuo melžėjų. Daug pastangų tam deda karvių prižiūrėtojai Černiauskas, Kazakevičius, Novodvorskas bei kiti kolūkiečiai, rūpinasi laukininkystės brigadų brigadininkai, kurių teritorijose ganosi karvės.

Mūsų kolūkio karvių fermos darbuotojos, įsijungusios į kovą už komunistinio darbo fermos vardą, negaali pastangų, siekia, kad prišimti įsipareigojimai šiems metams — primelžti iš karvės po 2300 litrų pieno — būtų viršyti.

Papildomai tręšia linus

„Lenino atminimo“ kolūkio laukininkai nutarė pirmiaisiais septynmečio metais žymiai pakelti visų — tiek grūdinių, tiek techninių, kultūrų bei bulvių derlių. Gerais agrotechnikos terminais ir kokybiškai atlikę pavasario sėją, kolūkiečiai dabar organizuoti ėmėsi pasėlių priežiūros darbų.

Siomis dienomis lauki-

ninkystės brigadose akėjami kukurūzai, bulvės, linų augintojai papildomai tręšia linų pasėlius. Pavyzdžiui, drg. Dubovskio vadovaujamoje I brigadoje nuakėti beveik visi kukurūzų pasėliai, 10 hektarų bulvių. Siems darbams vykdyti išskirta po vieną kolūkietį, kuriam pritvirtinta pora arklių.

Minėtos brigados linininkystės grandies grandininkas Jefimas Sokolovas su kolūkiečiu Andriejumi Kožemiakinu papildomai tręšia linus mineralinėmis trąšomis. Į kiekvieną hektarą išberiama po 60—80 kilogramų kalio druskos. Tuo būdu brigadoje jau patręšta 12 hektarų linų.

Papildomai tręšiami linų pasėliai taip pat II ir III laukininkystės brigadose.

E. Gončarenko
kolūkio agronomas

Nuo traukoje: I brigados linininkystės grandies grandininkas J. Sokolovas linų lauke.

V. Sakalio nuotr.

Valo laukus nuo akmenų

P. Cvirkos vardo kolūkio mechanizatoriai, užbaigę vasarą sėją, pradėjo ruošti dirvas ateinančių metų žiemkenčiams. Jie valo laukus traktorininkas Novodvorskas, jam priskirti pagalbininkai P. Valentanavi-

čius, A. Sinkevičius, J. Nastajus, prikabinėtojas P. Eitminavičius. Traktorininkas, padedant išskirtiems pagalbininkams, kasdien išveža iš dirvų ne mažiau kaip 15 kubų akmenų.

V. NEVERAUSKAITE

Arkliai patikimose rankose

Capajevo vardo kolūkis turi įsigijęs traktorius, prikabinamąjį inventorių, automašinas. Tačiau koki darba bedirbtumei, niekada negalima apsieiti be arklių. Jie kolūkinėje gamyboje dar užima ir kurį laiką turės užimti prideramą vietą. Neatsitiktinai todėl arklaininkais pas mus paskirti sąžiningiausi, labiausiai gyvulius mylintieji kolūkiečiai.

Mūsų laukininkystės brigadoje arklaininkais dirba kolūkiečiai L. Savičenko ir P. Velička. Šie sąžiningi žmonės prižiūri arklius labai gerai, tam darbui skiria visas savo jėgas ir žinias. Dėka šių žmonių arkliai čia gerai jmitę, brigada laiku susidoroja su visais laukų darbais. Taip ir šiemet mūsų brigados kolūkiečiai gerais terminais pasėjo visas grūdines ir technines kultūras, pasodino bulves. Ir arkliai nenuilso, nesulyso.

Arklaininkai reikalauja iš kolūkiečių, kad jie nepervargintų arklių, negirdytų jų sukaitusių. Tą supranta kolūkiečiai. Arklius darbo metu stropiai prižiūri. Bet neseniai pasitaikė faktas, kad kolūkiečiai Michailas Savičenko, paėmęs arklį pasodybiniam sklypui įdirbti, sužalojo gyvulį. Kiek ilgam jis išvedė arklį iš rikiuotės — nežinia, bet faktas, kad jau trečia savaitė, kai juo nedirbama. Suprantama, kad kolūkiečiai Savičenko pagal atpildą bus nubaustas. Šis atsitikimas — rimta pamoka kitiems panašiams į Savičenką kolūkiečiams, kurie nesaugo arklių. Panašius faktus kolūkiečiai smerkia. Jie supranta, kad arkliai — nemaža jėga atsakingo laikotarpio — šienapiūtės ir derliaus nuėmimo metu.

J. Pilacas

V brigados kolūkietis

SEPTYNMEČIO SKAIČIAI IR FAKTAI

1965 metais visos Tarybų Sąjungos elektrinės pagamins 520 milijardų kilovatvalandžių. Panaudojus tą energiją, stiprus 5500 arklių jėgų elektrovezis galėtų traukti pilną pakrautų vagonų sąstatą 460 metų.

Paskutiniaisiais septynmečio metais bus iškasta 245 milijonai tonų geležies rūdos. Norint tą rūdą pakrauti į traukinį, prireiktų 4.900.000 vagonų, kurių kiekvienas įstengtų paimti po 50 tonų. Tai būtų nepaprastai ilgas traukinys — nuo garvežio iki paskutinio vagono jis nusitęstų per 110 tūkstančių kilometrų.

Septynmečio planas numato 1965 metais gauti 70 t milijonų valcuoto metalo. Tiek svertų milžiniškas 14.900 kilometrų ilgio ir 90 centimetrų skersmens stulpas. Jei tokį stulpą būtų įmanoma perverti per Žemės rutulį, tai abu jo galai kyšotų ore į abi puses po 1000 kilometrų.

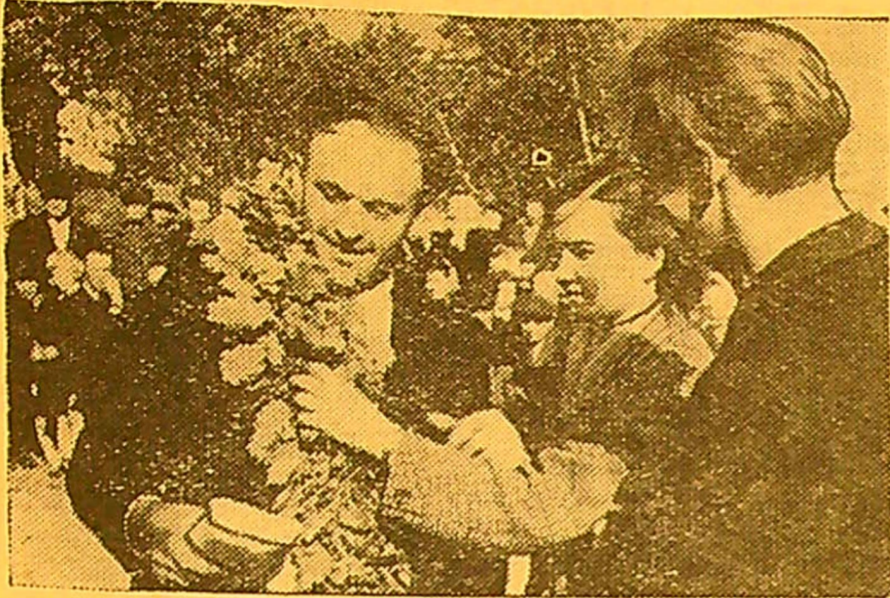
Septynmečio pabaigoje Tarybų Sąjungoje bus pagaminta 81 milijonas tonų cemento. Šį cementą išplysus per pusiauji aplink Žemės rutulį, gautųsi 6,5 metro platumo ir 38 centimetrų storio cementinis kelias. Tiek cemento užtektų pastatyti 5 milijonams cementų aukštų namų.

1965 metais Tarybų Sąjungos fabrikai pagamins 8 milijardus metrų medvilninių audinių. Ištiesus tuos ritinius ant žemės, žmogus jais pėsčias eitų apie 183 metus, dviračiu pravažiuotų per 60 metų, o traukiniu — per 11 metų. Aštuoniais milijardais metrų audinių galima būtų 800 kartų apjuosti Mėnulį. Iš tiek medžiagos galima pasiūti pusantro milijardo rūbų.

Paskutiniaisiais septynmečio metais mūsų šalyje bus gauta 150 milijardų kubinių metrų dujų. Deginant šias dujas keturių skylių dujų plytelėje, jų užtektų 7 milijonams metų.

Pavasario darbų pabaigtuvės ŠNIUKŠTUOSE

Lengvas pavasarinis pietvakarių vėjas švelniai kedena plaukus, glosto veidą, nešioja po laukus orkestro garsų akordus. Apie mokyklą suaugę medeliai atrodo ne nuo vėjo savo šakomis linksta, o svyra į tą pusę, iš kur aidi melodija, lyg įsiklausydami į ją. Mokyklos kiemo aikštelėje apščiai prisirinkę švytinčiais veidais kolūkiečių.

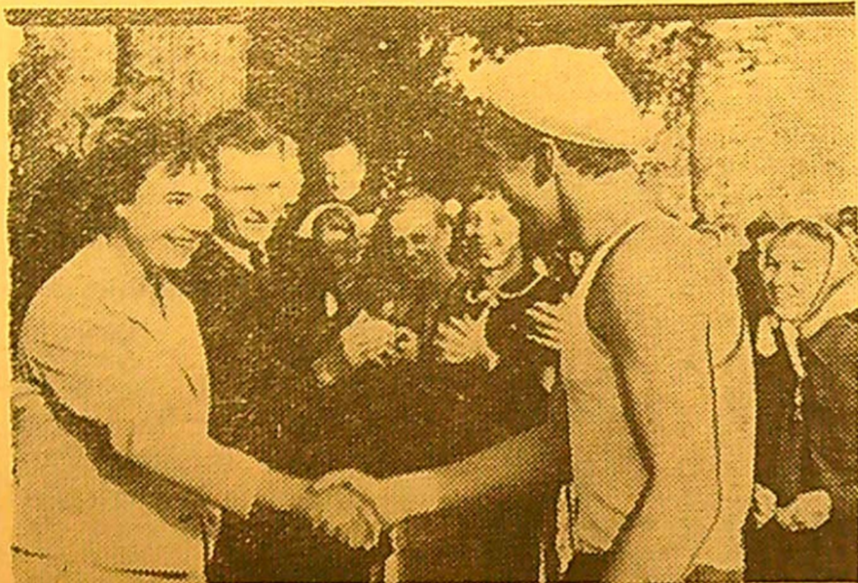
Ir kaip nesidžiaugti, kada matai, kaip išpurentose dirvose tavo rankomis pasėtas pirmųjų septynmečio metų grūdas tvirtai šaknimis įsi-siurbęs į žemę stiebiasi į viršų, kaip vilnija žiemkenčiai.

Prie raudonai apdengto stalo pagal kudirkiečių tradiciją prieina kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Vaitcekauskas.

Jau treči metai, — kalba jis, — mūsų kolūkyje švenčiama pavasario darbų užbaigimo šventė. Bet šita šventė yra reikšmingiausia. Ji — pirmųjų septynmečio metų pavasario darbų užbaigimo šventė. Taigi leiskite ją pradėti.

Geriausį kolūkio žmonės: komjaunuolis laukininkas Petras Cepėnas, melžėja Marytė Burokaitė ir brigadininkas Vincas Seduikis pakviečiami pakelti vėliavą. Iškilmingai aidi himno garsai. Į viršų, plaikstomas

vėjo, ima kilti ugninis vėliavos šilkas. Didėjos brigados žilagalvio brigadininko Vinco Seduikio akys dega neišpasakytu ryžtu, veidas susikaupęs.

Žodis suteikiamas kolūkio pirmininkui drg. Bagdonui.

Mes šiandien susirinkome ne taip paprastai, kaip susirinkdavome metų bėgyje. Šiandien mes atėjome ne į susirinkimą, ne ginčytis, ne kritikuoti vienas kitą, o kartu švęsti, atžymėti džiugią pavasario darbų užbaigimo dieną. Leiskite, jus, šaunieji laukų kareiviai, pasveikinti su šia švente ir palinkėti ateityje sėkmės ir ryžto.

Pirmininkas trumpai apžvelgia pasiektus laimėjimus žemės ūkio ir gyvulininkystės šakose. O jie nemažai! Pavasario darbai už-

baigti 15 dienų greičiau negu pernai, mėsos 100 ha naudmenų pagaminta 3 kartus daugiau, negu per tą patį praeitų metų laikotarpį, pieno primilžis padidėjo 1,5 karto.

Kolūkio valdyba premijavo vertingomis dovanomis geriausius gamybininkus. Komjaunuoliai savo ruožtu nupynė ir uždėjo jiems ažuolo vainikus.

Įteikiamos dovanos — turistiniai laikrodžiai — brigadininkui Vincui Seduikiui, laukininkui Romualdai Liesmanavičiui, geriausiam melžėjai Marytei Burokaitėi, brigadininkui

Burokas. — Tik du bilietus nusipirkau ir išlošiau laikrodį.

Mokyklos direktorius drg. Meldaikis susiraukė: išlošė visiškai moterišką daitką. Na, bet nieko, gal kada nors pravers ir tai.

— Dviratininkai grįžta, dviratininkai! — kažkas šuktelėjo iš minios ir žmonės, metę loteriją, nubėgo jų pasitikti. Pirmuoju finišuoja kolūkietis Petras Cepėnas.

Pasirodo, kad mūsų Petras ne vien puikus darbininkas, bet ir geras sportininkas.

— Stipriau, stipriau... koja labiau įsipirkime! — šaukia virvės traukėjai.

Aikštelėje išmėginama, kurios brigados vyrai stipriau: traukiama virvė.

— Matai, — pajuokavo ūsuotas senukas, — gyvename santaikoj, susimušti netenka, tai iš kur žinosi. Dabar va, tai jau aišku, kad vedariškiai pajėgiausi.

Daug mėgėjų atsirado užrištomis akimis praeiti pro kuoliukus, sudaužyti puodynę, pabėgti maiše.

Argi neįdomu išbandyti savo jėgą? Todėl nenuosta-

bu, kad tada, kai pradėjo kilnoti štangą, mėgėjų atsirado gausus būrys. Viena po kitos nuimamos ir uždėdamos naujos ripės.

— Aštuoniasdešimt! — praneša teisėjas.

Įsigali kova tarp dviejų kilnotojų Petro Lašo ir Liongino Truskausko. Nugali Lašas. Jis iškelia 100 kg svorį. Sporto mėgėjams tarp kitko galima priminti, kad aštuoniolikmetis Petras šiuo metu išstumia 115 kg, bet šią dieną jis buvo likęs be pietų...

Saulė artinasi prie laidos, tačiau namo dar niekas neskuba.

Vakare prasideda dovanų įteikimas sportininkams. Audringais plojimais sulinkamas tinklininkų koman-

dos kapitonas Leokadija Pupeikytė. Jos komanda, susidedanti iš abiturientų „smogiamosios brigados“ narių ir mokytojų, šiandien nugalėjo orkestrantų komandą rezultatu 2:1. Vertingomis dovanomis apdovanojami dviratininkai ir dviratininkės. Vedarių brigados brigadininkas atsiima „atlyginimą“ už virvės traukimą — bonką šampano.

Vakare saviveiklininkai pasirodė su Miliūno 4 veiksmų drama „Vidurio debesys“.

Iki rytmečio žarų linkminosi jauni ir vyresnieji. Vyko konkursiniai šokiai, atrakcionai.

R. Urbonas

Nuotraukose:

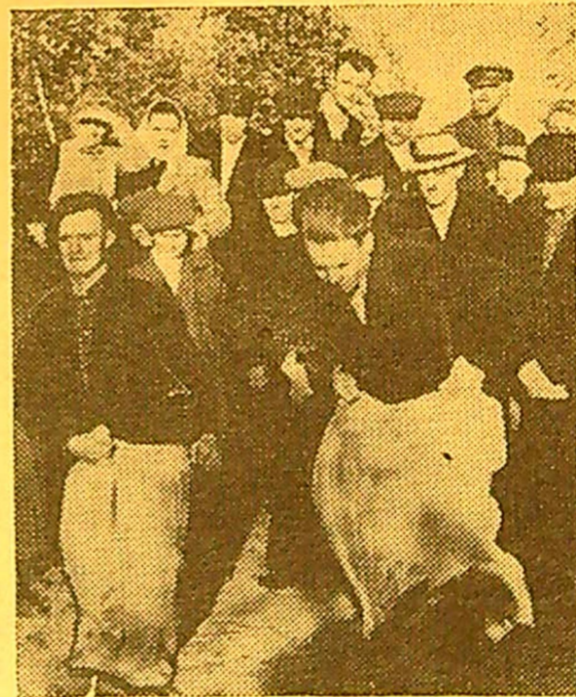
Viršuje kairėje — premijuotam Didėjos brigados kolūkiečiui Petru Burokui kolūkio komjaunuoliai uždėda ažuolo lapų vainiką.

Vidury — geriausią vietą užėmusį dviratininką, laukininką Petrą Cepėną sveikina vietos septynmetės mokyklos mokytoja Reinytė ir draugai.

Viršuje dešinėje — momentas iš tinklininkų susitikimo.

Apačioje — šventės metu buvo organizuotos ir neįprastos varžybos: kas lėčiausiai dviračiu pravažiuos distanciją, bėgimas maišuose, užrištomis akimis praeiti pro vartus, sumušti puodynę ir pan. Nuotraukoje ir matote kolūkiečius, bėgančius maišuose.

V. Sakalio nuotr.

„Iš jūsų yra ko pasimokyti“

...Pelkėta pieva su nukurdusia, šiurkščia žole. Išsikeroję krūmokšniai nusidriekę laukuose. Visą vasarą neišdžiūva vanduo. Bet atėjo čia žmonės su galingais traktoriais, griovių kasimo, kelmų rovimo mašinomis. Padirbo jie vasarą-kitą, ir nebegalima pažinti šios vietovės. Lygiame, griovių išraižytame lauke vešliai žaliuoja pasėtos žolės. Nori ganyk gyvulius, nori piau. Sešiasdešimt-aštuoniasdešimt centnerių puikaus šieno, tris tūkstančius pašarinių vienetų duoda gerai sukultūrintų naudmenų hektaras.

Lietuvoje per pastaruosius metus įrengta daugiau kaip 100 tūkstančių hektarų daugiamečių kultūrinių pievų bei ganyklų.

Lietuvos TŠR patyrimas gerinant šienavimo plotus

ir įrengiant labai produktyvias ilgametes ganyklas tapo žinomas už respublikos ribų. Apie tai buvo kalbama TSKP CK gruodžio Plenumo 1958 metų pabaigoje. Ir štai iš Totorijos, Marių, Ciuvašų, Udmurtijos ATSR, Briansko, Celiabinsko ir Kaliningrado sričių į mūsų respubliką atvyvo grupė žemės ūkio darbuotojų, kad galėtų vietoje susipažinti su naudmenų kultūrinimo praktika, perimti visa, kas vertinga, kas pasiekta čia įrengiant labai produktyvias ilgametes ganyklas.

Siomis dienomis Dotnuvoje, Lietuvos Žemdirbystės mokslinio tyrimo institute įvyko seminaras, skirtas ilggamečių kultūrinių ganyklų įrengimo ir naudojimo patyrimui išstudijuoti. Susipažinę su instituto darbu,

juo eksperimentiniu ūkiu, svečiai išvyko į Kėdainių rajono „Aukso varpos“ kolūkį. Čia melioravimo mašinų stotis kultūrinai žemės naudmenis.

Kolūkiui naudinga įsisaivinti naujas žemes. Kelmų išrovimas viename žemės hektare vidutiniškai kainuoja 500 rublių. Be to, 40 procentų kainos apmoka valstybė.

Svečiai labai domėjosi mechanizatorių darbu, pateikė jiems daug klausimų. Štai laukas, sausinamas uždaru drenažu, 216 hektarų plote melioratoriai baigia darbus. Svečiai apžiūri sausinimo sistemą, stebi, kaip tiesiamos tranšėjos, įrengiamas drenažas.

— Taip, iš jūsų yra ko pasimokyti, — susižavėjęs pasakė Kaliningrado srities Meždurečensko tarybi-

nio ūkio direktorius P. Gubanovas. — Grįšiu į namus, visiems papasakosiu, kaip Lietuvoje nepraėjusios pelkės ir mažai derlingos žemės paverčiamos kultūriniais naudmenimis. Ir mums reikia gerai organizuoti melioravimo darbus, pradėti gaminti molinius drenažo vamzdžius.

Celiabinsko srities Žemės ūkio mechanizavimo instituto docentas J. Belonogovas pažymi, kad respublikoje daug plotų užima daugiamečių žolės. Tai svarbi sąlyga žemdirbystės kultūrai pakelti.

Seminaro dalyvius „Aristavos“ kolūkyje sutinka pirmininkas trisdešimtštantininkas M. Romančikas. Jis pasakoja apie smarkų kolūkio ekonomikos kilimą per pastaruosius trejus metus. Anksčiau atsilikusi žemės ūkio artelė praėjusiais metais šimtui hektarų žemės naudmenų gavo po

200 centnerių pieno ir po 37 centnerius mėsos. Tai pasiekta visų pirma sukauptus pakankamas pašarų atsargas. Daugiametės žolės užima apie 600 hektarų ir sudaro daugiau kaip 40 procentų arimų. Įrengta 250 hektarų kultūrinių ganyklų. Kolūkis išaugina gausius kukurūzų derlius.

Vykstant nuoširdžiam pasikalbėjimui, pasikeičiama patyrimu. Svečiai pataria plačiau ganyti gyvulius užtvaruose, karves daugiau šerti papildomai žaliaja žiemių kultūrų ir daugiamečių žolių mase, kaupiamąsias kultūras sėti tikta kvadratinio-lizdinio būdu.

Keleriškiuose ir Vilainiuose, kur įsikūręs Hidrotechnikos ir melioracijos mokslinio tyrimo instituto eksperimentinis ūkis, seminaro dalyviai nagrinėjo įvairius kultūrinių ganyklų įrengimo bei naudojimo būdus, jų efektyvumą, apžiū-

rėjo gyvulininkystės fermas.

Seminaro programoje pagrindinė užsiėmimų dalis skirta susipažinti vietoje su ilgamečių pašarinių naudmenų įrengimo bei naudojimo praktika. Svečiai iš broliškujų respublikų aplankė Kėdainių, Radviliškio, Kauno rajonų kolūkius bei tarybinius ūkius, bandymų stotis, eksperimentinius ūkius, susitiko su žemdirbystės, hidrotechnikos ir melioracijos, gyvulininkystės ir veterinarijos institutų specialistais, mokslininkais.

Pasisėmę priešakinio patyrimo, seminaro dalyviai išsikirstys į namus, kad ten, atsižvelgiant į vietines sąlygas, pritaikytų visą, ką vertingo jie sužinojo Tarybų Lietuvoje.

S. Laurinavičius (ELTOS koresp.).

Tarprajoninis mokytojų festivalis

Visą savaitę gasdinę lietuvių pilki debesys praėjusio sekmadienio rytą kažkur nugulė. Saulutė siuntė žemei šiltus pavasarinius spindulius. Atrodo, pati gamta pasitarnavo, kad tradicinė mokytojų šventė — II tarprajoninis mokytojų festivalis — vyktų kuo geriausiomis sąlygomis.

Seniai mūsų Zarasai bebūvo mačė tiek svečių — festivalininkų. Vyko jie į Zarasus iš visų pusių — Utenos ir Dūkšto, Dusetų ir Rokiškio. Vyko su dainomis ir muzika, su plasdaniomis spalvingomis festivalio vėliavomis ir transparentais, šlovinančiais džiaugsmą, jaunystę...

Mieste svečius zarasičiai sutiko su duona ir druska, miežio grūdo alaus šašiu.

Trečią valandą po pietų išsiriškiavo parado kolonos. Festivalininkai žygiuoja į Osos ežero Didžiąją salą.

...Tribūnoje — LKP rajono komiteto sekretorius drg. Ridulis. Jis sveikina liaudies švietimo darbuotojus, susirinkusius į savo tradicinę tarprajoninę šventę, linki jiems sėkmės auklėjant jaunąją kartą komunistine dvasia. Baigdamas pabrėžia, kad tokios masinės priemonės, kaip festivalis, padės mokytojams sėmingiau skiepyti jaunąją kartą meilę ne tik mokslui, bet ir grožiui, menui.

Vėliavos pakėlimui iškviečiami Rokiškio rajono mokytojas Ragauskas ir Utenos pirmos vidurinės mokyklos mokytoja Juknevičienė. O festivalinę ugnį uždega Dusetų rajono atstovai: Dobuliškių septynmetės mokyklos direktorius Mitas ir švietimo skyriaus inspektorė Kuncytė.

Skamba TSRS Valstybinio himno garsai.

Festivalis prasideda. Estradoje — jungtinis penkių rajonų choras. Nuskaamba dainų, šlovinančių Komunistų partiją ir tarybinę Tėvynę, džiugų tarybinį gyvenimą, garsai. Kaip tradicinė festivalio daina, sveikinanti visus svečius ir dalyvius, skamba pasveikinimo choras iš Klovos operos „Pilėnai“.

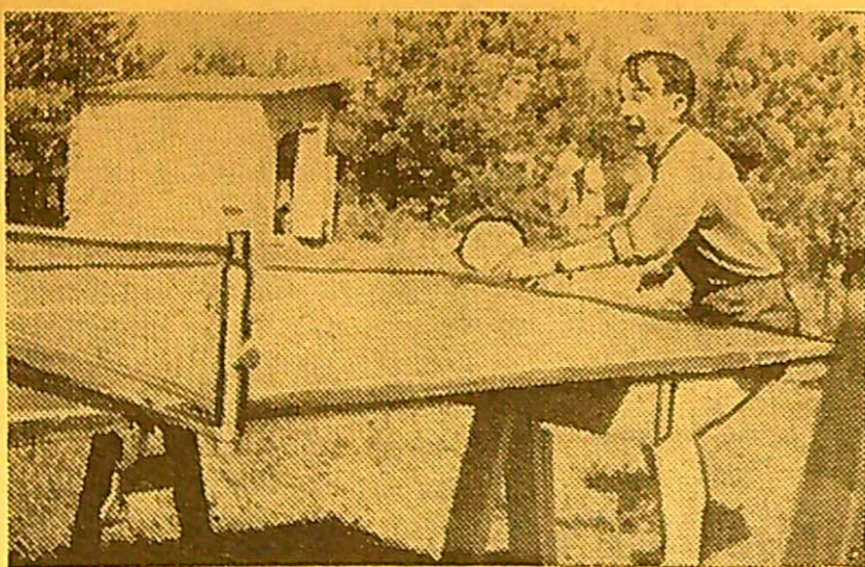
Prasideda rajonų konkursiniai pasirodymai. Estradoje — festivalio šeimnininkai,

Negausus Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos darbuotojų choras, bet dainos nuaidi darniai, švelniai. Ne veltui žiuri komisija paskyrė šiam chorui antrąją vietą.

Galima neapsirikti pasakant, jog didžiausią žiūrovų susižavėjimą sukėlė M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos šokėjų grupės atliktas kiniečių šokis „Lotoso žiedas“.

Originalūs, švieži buvo ir kiti zarasičių atlikti programos numeriai. Bene didžiausias šeimnininkų programos trūkumas — masiškumo stoka, nepakankamas kai kurių numerių apdorojimas.

Plojimais sutiko zarasičiai pernykščius festivalio nugalėtojus — Utenos saviveiklininkus. Saviveiklininkų grupė gausi. Puiki organizacija, gražus api-

forminimas ir aukštas atlikimo lygis. Kiekvieną dainą, kiekvieną šokį lydėjo kuo šilčiausi žiūrovų plojimai. Ir žiuri komisija, ir publika buvo vienos nuomonės — puikus saviveiklos kolektyvas.

Ir taip uteniškiai jau antrą kartą tapo meninės saviveiklos nugalėtojais.

Gražiai pasirodė ir Dusetų choras bei šokėjų grupė. Jiems žiuri komisija pelnytai pripažino antrąją vietą.

Paskutinieji pasirodė rokiškėnai. Po Utenos jiems nebuvo dėkingas pasirodymo laikas. Žiūrovų susižavėjimas jau nebesiekė tokio laipsnio. Jiems prisiėjo pasitenkinti ketvirtąją vietą.

Dūkštiškiai, šiais metais pirmą kartą dalyvavusieji festivalyje, su menine saviveikla visai nepasirodė, nors iš bendrų choro ir šokių pasirodymų buvo matyti, kad jėgų ir šiame rajone nemaža.

Dar tebeaidint muzikai ir dainoms estradoje, prasidėjo varžybos sporto aikštelėse. Neretai chorą ar muzikos instrumento garsus nustelbdavo sporto mėgėjų susižavėjimo šūksniai dėl vykusio metimo ar saviškių pergalės.

Vakare, gėstant saulėlydžio žaroms, ežero paviršiuje suliepsnojo festivalio laužai. Ligi išnaktų netilo muzikos ir dainų garsai.

Antrąją festivalio dieną jau nuo 10 val. ryto vėl prasidėjo sportinės varžybos. Varžėsi sporto aikštelėse, motociklais, dviračiais, baidarėmis, prie stalo teniso, tyre, ir net... meškerėmis bei spinningais. Dalis žiūrovų bandė laimę prie „laimės šulinio“. Festivalio prisiminimui suvenyrų teko kiekvienam, metusiam meškerę.

Sporto aikštelėse zarasičiams sekėsi ne taip jau puikiai. Pajėgiausi vyrų tinklinio ir krepšinio grupėje pasirodė rokiškėnai, o moterų krepšinio ir tinklinio — dusetiškės. Tačiau kitos sporto šakos parodė, kad Zarasų rajono mokytojai mėgsta sportą ir yra pasiekę neblogų laimėjimų. 30 km. distancijoje motociklu pirmasis atvažiavo Antazavės vidurinės mokyklos mokytojas Sukys, pirmąsias vietas dviviete baidarė vyrų tarpe iškovojo zarasičiai Sakėnas ir

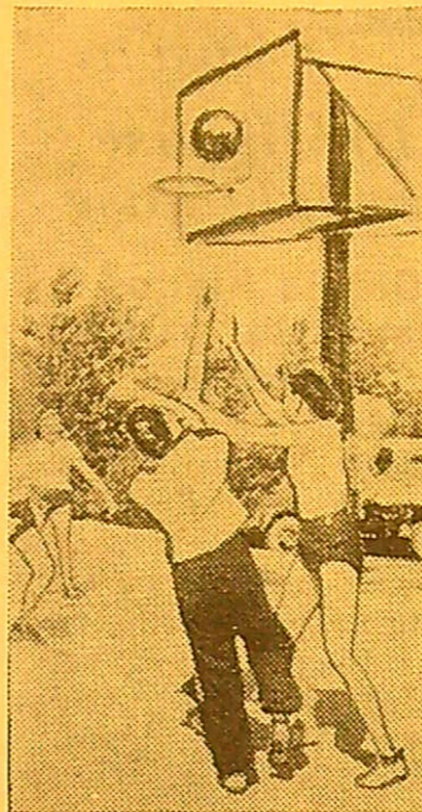
Kravčikas, o moterų tarpe — Sakėnienė ir Zekonytė. Taikliausi šauliai pasirodė irgi zarasičiai. Vyrų tarpe zarasietis Musatovas iškovojo pirmąją vietą, o mūsų rajono atstovė mokytoja Plepienė — antrąją vietą moterų tarpe (taiklesnė už ją buvo Utenos rajono mokytoja Ivanovienė). Sparčiausi dviratininkai — irgi zarasiškiai. Mokytojas Urbonas vyrų tarpe iškovojo pirmą vietą, mokytoja Reinytė moterų tarpe — antrąją vietą. Suvedus sportinių varžybų rezultatus, zarasičiams atiteko pereinamoji festivalio sportinė taurė.

Prieš nuleidžiant festivalio vėliavą, susirinko į aikštelę visų rajonų, išskyrus Zarasus, liaudies šokių atlikėjų grupės. Aikštelė sumargavo nuo įvairiaspalvių drabužių. Šiltai sutiko žiūrovai šokėjus, išpildžiusius lietuvių liaudies šokius, pilnus gyvumo, darbo ritmo.

Festivalio vėliava nuleista. Dalyviai ir žiūrovai skirstosi, pilni šventės įspūdžių.

Sventė parodė, kad mūsų pedagogai, greta savo tiesioginio sunkaus ir atsakingo darbo, sugeba ir įdomiai, turiningai organizuoti laisvalaikį, yra dideli sporto — jėgos ir ištvėrmės šaltinio — mėgėjai.

V. Daukša
J. Uogintas

Nuotraukose:
Viršuje — dainuoja jungtinis festivalio choras.

Viduryje — krepšinio aikštelėje susitiko Dūkšto ir Utenos rajonų mokytojos-sportininkės.

Apačioje — festivalyje nebuvo pamiršti ir stalo teniso mėgėjai.

H. RIMKAUS nuotr.

SIENLAIKRAŠČIO APŽVALGA

Skleisti pirmūnų darbo patyrimą

„Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelėje leidžiamas sienlaikraštis „Lenino kelio“. Tai kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos organas. Kalbant apie šį sienlaikraštį, reikia pasakyti, jog jo redkolegija deda daug pastangų, kad sienlaikraštis kuo didesni vaidmenį suvaidintų keliant kolūkiečių darbo drausmę. Pažvelgus į kelių sienlaikraščio numerių medžiagą, matosi, jog didelis dėmesys jame skiriamas kovai su kolūkinio darbo drausmės laužytojais. Paimkime kad ir paskutinį sienlaikraščio numerį. Jame patalpintas straipsnelis „Kolūkiečiai pasipiktinę“. Zinutės autorius aštriai kritikuoja kolūkiečius J. Gaidelį, Br. Pumputį, K. Biveinį, V. Sedukį, P. Vadeišą, kurie dar labai mažai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Jie labai retai pasirodo darbe ir didžiausią laiko dalį praleidžia slampinėdami apie savo namus.

Aštriu satyros žodžiu tinginiai pliekiami sienlaikraščio satyriniame kampe: „Ką girdėjau, ką mačiau — viską pasakau“.

Visa tai tenka priskirti prie teigiamų sienlaikraščio redkolegijos darbo pusių. Tačiau dar yra ir gana rimtų trūkumų.

Labai retai sienlaikraščio skiltyse galima pamatyti žinutes apie tai, kaip artelės nariai vykdo prisiimtus įsipareigojimus.

MUMS RASO

Darbo draugus reikia gerbti

— Kad jus skradžiai!.. Gyventi jūs neduodat! Spro-o-okit! — girdisi įsikarščiavęs balsas. Minutėlei jis prityla, bet ir vėl pradeda tratėti dar triukšmingiau, pasipila keiksmažodžiais.

Neišvodusiam triukšmujančio, nė į galvą neateitų, kad šitaip elgiasi... mergina, mūsų kolūkio kaulininkė Stefa Beinoravičiūtė.

Niekas nepasakys apie Stefą, jog ji — tinginė. Turi ji gana darbščias rankas, mėgsta darbą, ypatinai — prieš gyvulius. Bet Stefa niekaip negali gražiuoju gyventi su kolektyvu. Nėra tos dienos, kad jinai nesibartų su draugėmis, neapreiktų jų, neiškliotų.

Prieš keletą metų Stefa Beinoravičiūtė dirbo karvių fermoje melžėja. Draugės jai nepatiko. Prasidėjo rietenos dėl mažiausių menkiniečių. Gyvenime ir darbe juk visai būna, tačiau Stefa viską baigdavo koliojimai. Melžėjoms nusibodo klausytis ir jos kreipėsi į kolūkio valdybą. Beinoravičiūtė buvo atleista iš melžėjos pareigų.

Po kurio laiko ją paskyrė dirbti į kaulių fermą kaulininke. Pagalvojo, mat,

apsvarstė kolūkio valdyba — gal kartais ir iš tikrųjų Beinoravičiūtė ne tiek jau kalta. Bet ir kaulių fermoje su kaulininkėmis ji nesusigyveno. Prasidėjus tokiems pat vaidams, valdyba buvo priversta atleisti ją iš kaulininkės pareigų.

— Kaip dilgė, kur neprisiglausk — nudilgins, — stebisi žmonės.

Padirbėjo Stefa brigadoje ir vėl nuėjo į kolūkio valdybą. Darbas prieš gyvulius jai geriau patiko, o karvių fermoje kaip tik buvo reikalinga melžėja. Gal ir nebūtų jos vėl paskyrę melžėja, bet darbo rankų kolūkyje ne tiek jau daug. Be to, Stefa įtikinėjo, jog pasitaisysianti. Tačiau savo žodžiu ji laikėsi tik trumpą laiką.

Vėl Stefa atleidžiama iš melžėjų ir paskiriama į brigadą. Bet jai vėl pasiseka įsiprašyti į kaulių fermą. Tačiau kaulidė nuo karvidės netoli ir kaulininkėms su melžėjomis tenka susitikti. Iš karvidės jos ima pieną mažiems paršeliams. O ant melžėjų Stefos širdy teberusena senas pyktis, ir ji vėl neiškenčia.

O ar tau pačiai, Stefa, negėda? Savo palaidu lie-

Sienlaikraštyje nenušviečiama laukininkystės brigadų, kolūkiečių socialistinio lenktyniavimo eiga. O juk rašyti yra apie ką. Štai neblogų rezultatų lenktyniaujant pasiekė I laukininkystės brigados kolūkiečiai. Jie pirmieji užbaigė pavarosio sėją, sėkmingai atlieka kitus darbus ir teisėtai artelėje skaitomi pirmaujančiais. Labai gerai būtų, kad sienlaikraštis plačiau papasakotų apie šios brigados darbu laimėjimus, palygintų juos su lenktyniaujančios brigados darbo rezultatais.

Ne mažiau svarbus klausimas yra darbo pirmūnų išskėlimas, priešakinio darbo patyrimo skleidimas, bet ir šis klausimas sienlaikraščio redkolegijos pamirštas. Tiesa, sienlaikraštis rašo apie darbo pirmūnus. Štai ir paskutiniame jo numeryje rašoma, jog gerai dirba kolūkiečiai P. Biveinis, A. Tureikis, B. Klimišauskas, S. Biveinytė ir kiti. Bet tik pavardžių išvardinimu ir apsiribojama, gi apie tai, kaip jie tapo pirmūnais, neužsimenama nė vienu žodžiu. Kolūkyje yra gerų gyvulių augintojų, pasiekusių žymių rezultatų keliant galvijų produktyvumą. Štai, pavyzdžiui, visame kolūkyje žinomi priešakinieji gyvulių augintojai kaulininkės G. Tarulytės, melžėjos A. Zemienės vardai. Kodėl sienlaikraštis negali savo skiltyse papasakoti apie jų darbo patyrimą, plačiau jį paskleisti gyvulių augintojų tarpe. Tas, be abejo, duotų jiems daug naudos. Gal būt, vienoms redkolegijos nariams bus sunku tai padaryti. Reikia pasiekti, kad šiais klausimais į sienlaikraštį rašytų pačios melžėjos, kaulininkės, laukininkai.

Socialistinio lenktyniavimo, priešakinio darbo patyrimo skleidimo klausimai yra svarbūs ir sienlaikraštis apie tai turi rašyti.

žuviu tu žemini savo, kaip merginos, kaip žmogaus autoritetą. Pasiteisindama tu kalbi, jog tavęs negerbia, juokiasi iš tavęs ir tau kito nebelieka daryti, kaip „atsikirsti“. Negerbia tavęs? O pasakyk, ar gerbi tu kitus? Kada žmogus gerbs savo draugus, kaimynus, jis taip pat bus gerbiamas. O „atsikirsti“ kartais ir reikia, bet ne koliojimusi. Tada niekas ir nesijuoks, nes teisybė bus tavo pusėje. Jeigu tu, Stefa, ir toliau gyvensi su žmonėmis, kaip katė su pelėmis, nesistengsi taisyti blogų savo charakterio bruožų, taip ir toliau iš tavęs juoksis žmonės.

M. Grigorjeva
Puškino vardo kolūkio melžėja

MELŽĖJŲ LENKTYNIAVIMAS

Geriausios rajono kolūkių melžėjos

(Daviniai nuo 1959 m. I. 1 d. iki VI 1 d.)

Eil. Nr.	Melžėjų pavardės	Prmelžėjų pieno iš kiekvienos šeimos namų karvės (litrais)	Kolūkių pavadinimas
1.	E. Meduneckaja	1650	„Lenino atminimo“
2.	F. Meduneckaja	1447	„ „ „
3.	M. Krasnova	1380	„ „ „
4.	F. Burlakova	1246	„ „ „
5.	S. Cernomorda	1226	„ „ „
6.	P. Jegorova	1193	„ „ „
7.	J. Dumbravaitė	1081	M. Melnikaitės vardo
8.	J. Belevič	1073	„Lenino atminimo“
9.	J. Ramanauskaitė	1060	P. Cvirkos vardo
10.	Z. Malusevič	1057	„Lenino atminimo“
11.	V. Silina	1053	„ „ „
12.	Z. Semel	1051	„ „ „
13.	R. Tvardovskaja	1030	„ „ „
14.	M. Michailova	1023	Zdanovo vardo
15.	J. Loginova	997	Capajev vardo
16.	M. Skvarčinskaitė	997	P. Cvirkos vardo
17.	G. Saltienė	995	„ „ „
18.	F. Jermakova	971	Capajev vardo
19.	O. Rončienė	960	Stalino vardo
20.	J. Predkelytė	938	P. Cvirkos vardo
21.	G. Petkevičiūtė	929	„ „ „
22.	V. Skvarčinskaitė	926	Capajev vardo
23.	A. Seduikytė	893	Stalino vardo
24.	S. Kumpinienė	892	„ „ „
25.	J. Gasevičiūtė	886	M. Melnikaitės vardo
26.	M. Griščenko	883	Capajev vardo
27.	N. Radzivilova	881	Zdanovo vardo
28.	M. Rinkevičiūtė	879	Stalino vardo
29.	G. Dumbravaitė	877	M. Melnikaitės vardo
30.	M. Lavrenova	877	Capajev vardo
31.	L. Saltytė	872	Zdanovo vardo
32.	S. Beliavičiūtė	867	P. Cvirkos vardo
33.	M. Archipova	855	Capajev vardo
34.	J. Svarcaitė	841	Zdanovo vardo
35.	N. Ignatjeva	841	„ „ „
36.	A. Saltytė	830	„ „ „
37.	A. Zemienė	818	„Tarybų Lietuvos“
38.	A. Umbrasaitė	816	M. Melnikaitės vardo
39.	Kviliūnienė	815	Kalinino vardo
40.	A. Nalivaikienė	810	„Aušros“
41.	J. Pupelytė	809	P. Cvirkos vardo
42.	E. Radzivilova	785	Zdanovo vardo
43.	Z. Savičenko	775	Capajev vardo
44.	S. Veličkaitė	773	„ „ „
45.	L. Sablinskaitė	757	„Tarybinio artojo“
46.	S. Sakalytė	752	M. Melnikaitės vardo
47.	O. Rutulienė	741	„Pirmūno“
48.	J. Mažeikaitė	735	„Tarybinio artojo“
49.	O. Kiršienė	733	„Pažangos“
50.	L. Ramanauskaitė	733	P. Cvirkos vardo
51.	V. Sileikytė	726	Stalino vardo
52.	S. Pumputytė	723	„Tarybų Lietuvos“
53.	V. Aleknaitė	721	Stalino vardo
54.	O. Zemytė	713	„Tarybų Lietuvos“
55.	Z. Juškėnaitė	702	„Tarybinio artojo“
56.	Vozgelevičiūtė	697	M. Melnikaitės vardo
57.	V. Mažeikaitė	686	„Tarybinio artojo“
58.	K. Kurakina	682	„Už taiką“
59.	G. Vitaitė	678	Stalino vardo
60.	G. Mažeikaitė	677	„Tarybinio artojo“
61.	E. Dubovskaja	669	„Raudonojo Spalio“
62.	M. Stankevičiūtė	664	M. Melnikaitės vardo
63.	O. Partnovaitė	662	„Tarybų Lietuvos“
64.	M. Grauzienė	656	Stalino vardo
65.	J. Umbrasaitė	656	M. Melnikaitės vardo
66.	B. Mažeikienė	651	„Tarybinio artojo“
67.	Kovalenkaitė	637	Kalinino vardo
68.	S. Kolesnikova	636	„Pažangos“
69.	O. Traškauskaitė	634	„ „ „
70.	G. Dumbravaitė	622	„Raudonojo Spalio“
71.	E. Savičenko	608	Capajev vardo
72.	G. Ancelytė	602	„Tarybinio artojo“
73.	J. Vaitkevičiūtė	598	„Tarybų Lietuvos“
74.	A. Ancelytė	594	„Tarybinio artojo“
75.	F. Juchnevičienė	591	„Raudonojo Spalio“
76.	K. Veličko	590	„Lenino atminimo“
77.	G. Vadeičaitė	584	„Tarybų Lietuvos“
78.	Kravcevičiūtė	583	Stalino vardo
79.	A. Bakutytė	576	„Pirmūno“
80.	B. Statavičienė	573	„Aušros“
81.	M. Ivanova	571	„ „ „
82.	Aksčėnavičiūtė	570	Kalinino vardo
83.	K. Semionova	569	„Už taiką“
84.	A. Statavičiūtė	566	„Garbingo darbo“
85.	S. Vaitonytė	566	J. Zemaitės vardo
86.	M. Burokaitė	565	V. Kudirkos vardo
87.	V. Makauskas	563	„Raudonojo Spalio“
88.	Pufinaitė	563	Kalinino vardo
89.	Pereikienė	561	„ „ „
90.	G. Vetlovaitė	560	„Raudonojo Spalio“
91.	Ramanauskaitė	559	Kalinino vardo
92.	A. Sliapkova	558	„Garbingo darbo“
93.	O. Ardišauskaitė	553	„Pirmūno“
94.	J. Prokapavičiūtė	552	„Raudonojo Spalio“
95.	K. Rybakova	551	„Pažangos“
96.	S. Užuolaitė	543	J. Zemaitės vardo
97.	R. Ragauskaitė	543	„ „ „
98.	G. Makovskaja	543	„Garbingo darbo“
99.	T. Fedotova	527	„Raudonojo Spalio“
100.	V. Grigorjeva	522	Puškin vardo
101.	V. Bilienė	521	Mičurino vardo
102.	L. Vaitonytė	513	J. Zemaitės vardo

Paskaita apie meilę ir santuoką

Paskaita „Meilė ir santuoka tarybinėje visuomenėje“ šiomis dienomis buvo perskaityta Petro Cvirkos vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiams. Paskaitą skaitė Kovališkių bibliotekos vedėja V. Binkienė. Kolūkiečiai skirstėsi į namus labai patenkinti ir pageidavo, jog ir daugiau panašiomis temomis būtų skaitoma paskaitų.

A. VAIKUTIS

Broliškosė respublikosė

Didėja Kinijos Komunistų partijos gretos

Pastaruoju metu žymiai padidėjo naujų narių priėmimas į Kinijos Komunistų partijos gretas. Sanduno provincijoje per pirmąjį šių metų ketvirtį į partiją priimta daugiau kaip 32 tūkstančiai žmonių, o Chubėjaus provincijoje — 16 tūkstančių žmonių.

Pereitais metais Guanduno, Chunanio, Cziansi, Cziansu, Sensi ir Fucziano provincijose į partiją buvo priimta daugiau kaip 308 tūkstančiai žmonių.

Pirmasis aeroklubas Vietnamo Demokratinėje Respublikoje

Chaifone atidarytas pirmasis Vietnamo Demokratinėje Respublikoje aeroklubas, kurį steigiant didelę pagalbą vietnamiečių tautai suteikė Čekoslovakijos vyriausybė ir sportinės organizacijos. Po atidarymo ceemonijos įvykiu parodomieji sportinių lėktuvų skridimai.

Kinofikuoja Rumunijos kaimai

Rumunijos spaudoje dažnai pasirodo pranešimai apie šalies kaimuose statomus ir atidaromus kino teatrus, kuriuose dabar jau yra daugiau kaip tris kartus didesnis skaičius kino įrenginių, negu buvo visoje Rumunijoje 1938 metais. Iš 1790 kino teatrų ir kino įrenginių, kurie šiuo metu

veikia respublikoje, 1262 yra kaimo vietovėse. Kasdien vis daugiau valstiečių žiūri meninius dokumentinius filmus. Vien tik pereitais metais kino filmus žiūrėjo daugiau kaip 20 milijonų kaimo gyventojų. 1960 metais Rumunijoje bus 2500 kaimo kino įrenginių.

Tarptautinė knygų mugė Varšuvoje

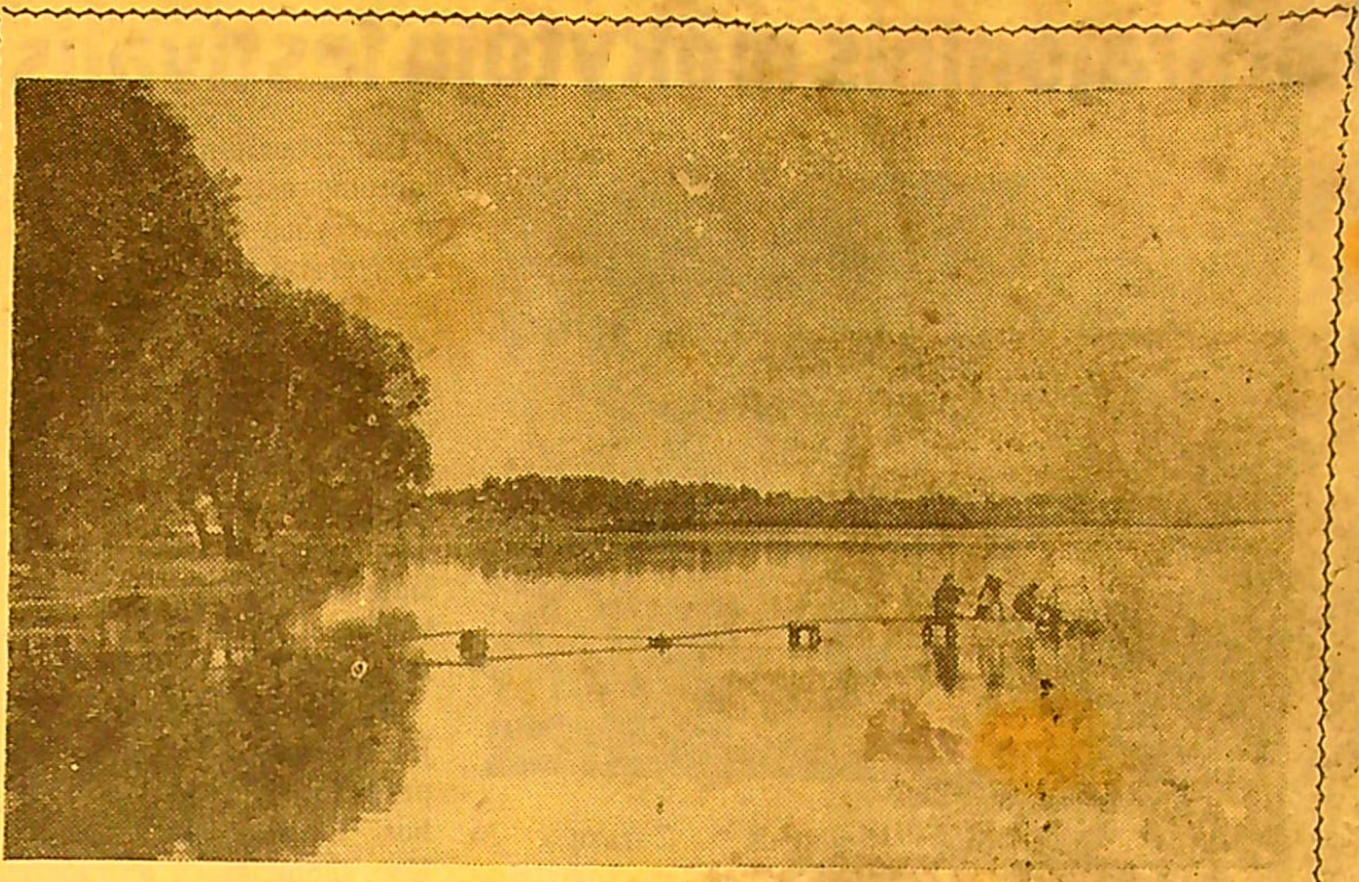
Varšuvos kultūros ir mokslo rūmuose iškilmingai atidaryta IV tarptautinė knygų mugė. Joje dalyvauja 24 Europos, Azijos, Afrikos, Pietų ir Šiaurės Amerikos šalys.

Parodoje eksponuojama 36 tūkstančiai knygų, kurias išleido 1200 įvairių leidyklų.

Daug vietos vienoje salėje skirta tarybinėms knygoms. Čia yra nauji V. Le-

nino kūrinų leidimai, TSKP XXI suvažiavimo medžiaga, įvairiausių politinės, mokslinės, techninės, grožinės, vaikų ir vėstinės Tarybų Sąjungos tautų literatūros leidiniai, o taip pat knygos kultūros, meno, estetikos ir kitais klausimais. Iš viso parodos standuose yra daugiau kaip 2000 tarybinių knygų.

(TASS-ELTA).

Zarasas tylų vakarą.

V. Sakalio foto čiudias.

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

TSRS IR ALBANIJOS DRAUGYSTĖS TRIUMFAS

Į Albaniją buvo atvykęsi draugiško vizito Tarybų Sąjungos partinė-vyriausybėnė delegacija, vadovaujama draugo N. Chruščiovo. Jos viešėjimo dienos tapo didele švente albanų tautai. „Mūsų vaikų, vyrų ir moterų, senelių ir jaunųjų veidai, — pasakė mitingė Tiranoje Albanijos Darbo partijos CK pirmasis sekretorius Enveras Hodža, — spindi džiaugsmu ir pasididžiavimu pergyvenant šį istorinį įvykį, dar labiau užgrūdinantį amžiną Albanijos - Tarybų Sąjungos draugystę, dar labiau padidinantį tarptautinį mūsų liaudies respublikos autoritetą ir gausinantį mūsų jėgas.“

Mažiau kaip 15 metų praėjo nuo to laiko, kai gimė liaudies Albanija. O kaip nepaprastai pasikeitė per šį laiką albanų tautos gyvenimas! Iš šalies, kuri buvo atsilikusi ir išties priklausė nuo imperialisti-

nių valstybių, Albanija pasivertė nepriklausoma ir sparčiai besivystančia socialistine valstybe. Dabar per 20 dienų Albanija pagamina tiek pramonės produkcijos, kiek prieškariniais laikais ji pagamindavo per ištisus metus. Dvigubai padidėjo žemės ūkio produkcija. Pagal anglies, naftos, medvilninių audinių gamybą vidutiniškai vienam gyventojui socialistinė Albanija viršijo savo kapitalistinius kaimynus — Graikiją, Turkiją ir Italiją. Liaudies Albanijos laimėjimai, kaip pabrėžė draugas N. Chruščiovas, yra vienas įtikinamų ir ryškių pavyzdžių, koks esminis mažųjų šalių likimo skirtumas esant socializmui ir kapitalizmui.

Tačiau tolesnei Albanijos pažangai sudaro grėsmę kapitalistai, kurie stengiasi įsteigti Balkanų pusiasalio pietuose ir Adrijos jūros rajone savo raketines-atominės bazes. Ryšium su tuo, mūsų delegacijai viešint Albanijoje, buvo pabrėžta, kad visos socialistinės stovyklos šalys yra pasiruošusios sustiprinti Albanijos valstybės saugumą ir už-

tikrinti taiką jos vystymasi. Gegužės 30 d. Tiranoje buvo pasirašytas TSRS ir Albanijos Liaudies Respublikos partinių - vyriausybinių delegacijų bendras pareiškimas. Jame abi šalys pažymėjo, kad jų požiūriai visais svarstytais klausimais visiškai vieningi, ir pabrėžė, kad reikia toliau vystyti brolišką abiejų šalių draugystę ir visapusišką bendradarbiavimą. Pažymėjus, kaip svarbu išsaugoti ir stiprinti taiką Balkanų pusiasalyje ir Adrijos jūros baseine, Tarybų Sąjungos Albanijos bendrame pareiškime pabrėžiama, kad tautų interesus šiame rajone atitiktų atominio ginklo neturinčios zonos sudarymas, tai labai padėtų paversti Balkanus taikos pusiasaliu.

Tarybų Sąjungos delegacijos vizitas į Albaniją sukėlė daugybę atgarsių užsienyje. Taikingoji visuomenė šį vizitą visur įvertino kaip TSRS ir Albanijos draugystės pergalę, kaip didelės tarptautinės svarbos įvykį, kuris padės sustiprinti socialistinių šalių vienybę ir taiką tarp tautų.

V. Charkovas

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. JURJEVAS Ivonijus Afanasjevičius, gim. 1939 m., gyv. Zarasų raj. Kiviškių apyl. Michališkių km., su pil. BROKS Ana Pavlovna, gim. 1939 m., gyv. Latvijos TSR Krustpilio raj. Bebrių km.
2. JAZGEVIČIUS Stasys, Jono s., gim. 1903 m., gyv. Zarasų raj. Kovališkių apyl. Tumuliškių km., su pil. NASTAJUTE Leokadija, Nikodemo d., gim. 1926 m., gyv. Zarasų raj. Kapūstynės apyl. Grebniškių km.

ATITAIŠYMAS

S. m. „Pergalės“ Nr. 64 3 psl. korespondencijoje „Rajono moksleivių IX spartakjada“ dėl autoriaus kaltės įsi-brovė klaida, nurodant Antazavės ir Turmanto vidurinių mokyklų iškovotas vietas. Tur būti: III vieta Antazavės, IV — Turmanto vidurinėms mokykloms.

Redaktorius H. JURSYS

Zarasų rajono liaudies švietimo skyriaus darbuotojai reiskia gilia užuojautą bendradarbiui Pranui VAVINSKUI dėl jo globėjos mirties.